

Od Ljubljane do Laussane: MESEC V BELI HALJI

Med poletnimi počitnicami sem se kot študentka 5. letnika medicine odpravila na izmenjavo v eno najbolj razvitih držav na svetu – Švico.

Biti zdravnik je posebna čast. Poklic, ki presega meje. Prostor, kjer vedno obstajajo priložnosti za učenje in rast. Predvsem pa služba, ki veliko da. Medicinska fakulteta mi je dala ogromno. Malo morje teoretičnega znanja, ki se sedaj krepi z izkušnjami v praksi. Pomembne drobce, ki imajo potencial izgradnje meni mogoče sedaj nepredstavljuje. Po izkušnji dela v enem od najbolj naprednih zdravstvenih sistemov se mi je zagotovo odprl nov vpogled v alternativne načine delovanja, ki bi lahko služili kot navdih za spremembe doma. Zanimive so mi bile razlike v poteku dela, organizaciji ter odnosih med zdravnikom in pacientom pa tudi med zdravniki samimi. Bolnišnica, v kateri sem delala v Švici, je bila približno trikrat večja od našega UKC v Ljubljani. Prvi vtisi – ogromno, veliko ljudi. Kako jim uspe? Kmalu sem ugotovila, da je organizacija na res visokem nivoju. Dobila sem občutek, da so zaposleni zadovoljni s pogoji dela, kar ima vpliv na počutje in navsezadnje kakovost dela. Čutiti je bilo, da se zavedajo pomena spoštovanja sočloveka, pohvalijo, ko si to nekdo zasluži in se skupaj pogovorijo o nastalih nesporazumih ali napakah. Zdravniki, specializanti in študentje sicer v Švici običajno delajo od 7h zjutraj do 18h zvečer. Študentje 6. letnika medicine v Švici so kot pripravniki pri nas. To pomeni, da imajo mesečna kroženja po različnih oddelkih pod mentorstvom izkušenejših. Kot študentka na izmenjavi sem jim bila enakovredna. Tako sem v enem mesecu pridobila veliko praktičnih izkušenj, ki so ključni del pri prenosu teoretičnega znanja v realno prakso. Dober zdravnik ne postaneš po tem, ko osvojiš teoretične osnove delovanja našega telesa. Pomembne so izkušnje, praksa, delo na bolniku. Tega se v Švici dobro zavedajo.

Kljub navzven idealnemu sistemu, pa sem opazila včasih samoumevne prednosti domačega zdravstva. Mogoče je res, da pri nas nimamo najmodernejših bolnišnic, najsodobnejše tehnologije in diagnostičnih naprav, vendar so v Sloveniji osnovne zdravstvene storitve dostopne vsem. V Švici je drugače. Zaradi mešanega modela financiranja zdravstva se zasebne zavarovalnice močno vključujejo v zdravstveni sistem. To sicer povečuje sredstva za hitro dostopne in napredne zdravstvene storitve, vendar so tudi v Švici ljudje, ki si tega ne morejo privoščiti. Razlika, ki sem jo opazila je tudi ta, da majhnost naših bolnišnic omogoča bolj individualizirano in prilagojeno oskrbo, saj zdravniki pogosteje poznajo paciente bolj osebno ter tako z njimi vzpostavijo pristnejši in zauplivejši odnos.

Enomesečna izmenjava v Švici mi je prinesla neprecenljive izkušnje, ki so mi razširile obzorja tako na strokovnem kot osebnem področju. Naučila sem se prilagajanja in delovanja v tujem okolju, kar me je naredilo bolj pripravljeno na izzive, ki me še čakajo na moji karierni poti. Domov sem se vrnila bogatejša za nova znanja in še večjim navdušenjem nad izbrano poklicno potjo.